

Jaanuar
2006

Nr. 23 (99)

Olevik

ÜLENURME VALLA LEHT

Ülenurmelaeste kraanidest voolab tervislikum vesi

6.jaanuari päikesesärasel päeval seeldasid mehed ümber Ülenurme pumppla. Miskit veevariid alevikus siiski ei olnud, hoopis ühest pikaajalisest veehädast oldi just tol momendil siinkandis lahti saamas. Keskkonnainvesteeringute Keskuse (KIK) ja Ülenurme valla investeeringute toel oli lõpuks valmis saanud Ülenurme veepuhastussüsteem.

Aastaid on ülenurmelaeste mureks olnud liigse fluoriidi- ja rauasisaldusega vesi. Fluorisisalduse piirnormiks loetakse 1,5 mg/l, meie vee kontrollimisel saadi tulemuseks ikka 2 ja 2,1mg/l. Tavaliselt selgituseks, et fluoriid on aine, mis kahjustab meie hambaid, muudab luud hapraks jms, selle sisaldus on kõikjal parajaks probleemiks, kuna fluoriidi eraldamine on tehniliselt raske ja kulukas. Ülemäärase rauasisalduse hädad on aga meie kodudes ehk kõige silmatorkavamad: punane sete veekeedukannudes, rebasekarva vannid-tualetipotid, valge pesu, mis pärast pesemist hoopis roosakaks värvunud ja mis kõik veel. Puhastussüsteemite tarvilikkusest oli ikka juttu, aga teadagi nõuab sellise töö ettevõtmine päris suuri summasid. Esiatseks tööde hinnaks kujunes 945 770 krooni, eks ettevõtmise käigus suurenes rahakogus veelgi. Hästi palju kasu oli sellest, et olemas oli juba vana suurkaevu II astme pumppla, muidu tulnuks veepuhastamisse investeerida veelgi suurem summa.

Ehitustööde teostamiseks kuulutati välja konkurss, kolme pakkumise hulgast valiti välja Keila Geoloogia AS. Nema pakkusid välja vee puhastamise doseerimise meetodil. See tähendab, et kahest erineva sügavusega kaevust võetav vesi, millest üks sisaldab rauda ja vähe fluoriidi (devoni veekompleksi), teine jälle vastupidi (siluri veekompleksi), segatakse ja doseeritakse vastavalt vajadusele ning pumbatakse läbi survefiltrite trassidesse ja niiviisi saavad tarbijad lõpuks tervisele vastuvõetavat vett pruukida.

Raha läks projekti peale, nagu öeldud, tublisti. Aga rahva tervisele kulutatud miljon on kindlasti asja ette läinud, sest viimase mõõtmise kohaselt saadi veeproovi fluoriidisalduseks 1,45 mg/l. Paljudest kraanidest tuli esitsa küll hoopis erakordselt punast vett, sest eks loksutatud nende ehitustööde ja ümberlülitamiste käigus ohrasti lahti ka juba settinud roostet, mis siamaani rahulikult kusagil toruseinte küljes laagerdunud oli. Vana pumbamaja (see on Ülenurmes too punane maja, millest bussiga linnas käijad iga päev mitu korda mööda kõnnivad ja kuhu näiteks allakirjutanul küll varem kunagi asja pole olnud) on seest igavesti uhkeid ja keerulisi torusid-pütte-mõõdikuid täis pandud. Keskmise vallakodanik ilmselt kogu sellest värgist just väga palju ei jaga, aga oluline on, et vesi, mis meie elutegevuseks

Veepuhasti avamisel. Vasakult AS Keila Geoloogia tegevdirektor Varmo Rass, OÜ Olme juhatuse liige Arvo Kann, AS-i Danfoss hooldusinsener Peeter Uustal, vallavanem Aivar Aleksejev, abivallavanem Haljand Kaasik, ehitusnõunik Hendrik Haldma.

Selles kapis on veepuhastussüsteemi n.ö aju. Keeruka aparatuuri juures arutlevad vallavanem Aivar Aleksejev ja kogu veepuhastussüsteemi automaatika häälestanud Peeter Uustal. Fotod: Maire Henno

nii vajalik, on nüüdsest parem ja puhtam, ka veevarustuse võimsus paranes. Muidugi pole veevarustus- ja kanalisatsiooniprobleemid vallas sellega kaugeltki lahendatud. Asjassepühendatud töötajad võivad ette lugeda terve pika nimekirja veel tegemist vajavatest töödest: Tõrvandi pumbamaja rekonstrueerimine, kanalisatsioonitrasside renoveerimine,

reoveepuhasti rajamine jne, jne, jne. Need töömahukad ja suuri investeeringuid nõudvad ettevõtmised, eks seepärast liitus meie vald ka AS-iga Emajõe Veevärk – eurotoetused tulevad suurettevõtmistes kohe tublisti tarbeks.

MAIRE HENNO

VALLAVOLIKOGUS

Ülenurme Vallavolikogu VI koosseisu V istung toimus 24.jaanuaril 2006.a. Volikogu istungist võttis osa 14 vallavolikogu liiget, puudus Aavo Lang.

1. Otsustati kinnitada valla 2006.aasta eelarve kogumahus 31 468 227 krooni.
2. Abivallavanem Haljand Kaasik tutvustas volikogu liikmetele valla jäätmehoolduseeskirja. Eeskiri otsustati saata arvamuse avaldamiseks maavanemale ja keskkonnateenistusele.
3. Maamaksumääraks kehtestati vallas 2,0% maa maksustamishinnast, v.a põllumajandussaaduste tootmiseks kasutusel oleva haritava maa ja loodusliku rohumaama maksumäär, mis on alates 1.jaanuarist 2006.a 0,6% maksustamishinnast aastas.
4. Otsustati 2006.a maamaksust vabastada riikliku pensionikindlustuse seaduse alusel pensioni saajad nende kasutuses olevalt elamumaalt tihehoonestusega aladel 0,1 ha ja hajaasus-

tusega aladel 1,0 ha ulatuses. Represseeritud ja repressseerituga võrdsustatud isikud vabastatakse maamaksust nende kasutuses oleva elamumaa osas. **Maksuvabastuse saamiseks tuleb esitada taotlus vallavalitsusele hiljemalt 10. veebruariks 2006.a.** Isikud, kes on esitanud taotluse eelnevatel aastatel, ei pea täiendavat avaldust esitama.

5. Nõustuti järgmiste kinnistute jagamisega:
 - 5.1. Uhti külas Tamme kinnistu (omanikud Elga Tsopp ja Eldur Tsopp, pindala 16,39 ha);
 - 5.2. Tõrvandi alevikus Uus-Ratasepa kinnistu (kaasomandi lõpetamine, pindala 17,5 ha).
6. Nõustuti järgmiste detailplaneeringute kehtestamisega:
 - 6.1. Soinaste küla Välja tn 7, 9, 11, 13 ja 15 kinnistute piiride muutmise detailplaneering;
 - 6.2. Össu küla Rätsepa maaüksuse (II ehitusjärg) detailplaneering.

Vallavolikogu jaanuariistung

7. Valla jurist Sirje Linnasmägi tutvustas Tõrvandi alevikus toimunud küsitluse "Kas Tõrvandi aleviku läbiva Ringtee tänavale paigaldada täiendavalt 2 teetõkist?" tulemusi.

Välja jagati 430 küsitluslehte, tagastati 54, milles täiendava tõkise paigaldamist soovib 16 vastanut, vastu oli 38.

Uusi tõkiseid ei paigaldata.

8. Otsustati võtta pikaajalist investeerimislaenu 2 628 000 krooni AS Emajõe Veevärk Aktsionäride Lepingute täitmiseks ning lühiajalist laenu 1 500 000 kuni kuueks kuuks seoses Ülenurme lasteaia juurdehitusega ning vana osa renoveerimisega.

Järgmine vallavolikogu istung toimub 7.märtsil kell 16.00 Reola kultuurimajas.

REET SAKK,
vallasekretär

Maamaksusoodustused

Ülenurme Vallavolikogu 24.jaanuari 2006.a määruse nr 03 alusel tehakse maamaksusoodustust 2006.aastal järgmiselt:

***** riikliku pensionikindlustuse seaduse alusel pensioni saajatele** (olenemata elukohast ja vanusest) nende kasutuses olevalt elamumaalt tihehoonestusega aladel 0,1 ha ja hajaasustusega aladel 1,0 ha ulatuses.

***** repressseeritutele ja repressseeritutele võrdsustatud isikutele** nende kasutuses oleva elamumaa osas.

Maksusoodustuse tegemise tingimused on, et soodustuse taotleja ei saa maa kasutusõiguse alusel rendi- või üüritulu.

Maksusoodustuse taotlemiseks tuleb esitada kirjalik avaldus vallavalitsusele hiljemalt 10.veebruariks 2006.a järgmiste andmetega:

- 1) taotleja ees- ja perekonnanimi, sünniaasta ja pensionitunnistuse number;
- 2) taotleja alalise elukoha aadress;
- 3) maksustatava krundi aadress ja pindala;
- 4) taotleja maakasutusõiguse ulatus;
- 5) taotleja kinnistus, et ta ei saa rendi- või üüritulu.

Need, kes on esitanud taotluse maksusoodustuse saamiseks eelnevatel aastatel, ei pea esitama täiendavat avaldust. Kui soodustuse taotlejal on ära langenud soodustuse saamise alus, on ta sellest kohustatud ühe kuu jooksul vallavalitsusele kirjalikult teatama.

Küsimuste tekkimisel palume pöörduda vallavalitsuse maosakonda (tel 741 2226).

KARIN RUUDER,
maandunik

SELTSIELU

Ülenurmes võõrustati Soome naisettevõtjaid

Reedel võõrustati Ülenurme käsitööseltsis taas ülelähenaabrite seltskonda. Edela-Soome naisvõrgustiku "Naisverkosto Lounaiset" delegatsioon eesotsas Eeva Koskineniga oli sõitnud tutvuma meie maanaiste ettevõtmistega, nende siinpoolseks vastuvõtjaks oli Tartu Maanaiste Liit. Meie käsitöisemaid tegemisi tuldi siis vaatama Ülenurme. Esialgu oli plaanis näidata külastele ka Ülenurme lasteaia euraahadega toetatud äsjavalminud lasteaiaühma, kuid kohvilaua ümber peetud vestlus venis nõnda pikale, et lasteaia külastuseni seekord kahjuks ei jõutudki. Eeva arvas ise, et kuigi käesolev projekt lõpeb küll veebruaris ära, aga usutavasti tulevad kohe uued projektid, mille käigus saame varsti jälle kohtuda.

Meie käsitöö jättis ülelähenaabrinaiste silmapaistvalt hea mulje, vestluses tundsid nad ikka ja jälle huvi meie naiste kui ettevõtjate kogemuste vastu. Külastatud ise on tõeliselt tegusad naised – kõik nad on

seotud naisettevõtlusega, pooled neist projektijuhid-konsultandid, pooled jälle päris ehedad ettevõtjad. Vestlus oli igatahes väga haarav ja juttu jätkunuks kauemaks, aga päevakord ei andnud selleks mahti, sest käsitöötajate juurest mindi edasi põllumajandusmuuseumi ning sealt siis juba edasi Mäksa ja Luunja kanti. Mõnedki visiitkaardid jäid aga meile kui tuleviku nägemus tihedamast partnerlussuhtest: Marjatta Lahtinen näiteks on nutikas pehmete mänguasjade meister, Jaana Goman pakkus meie oskajatele õmblejatele koostöövõimalustki – huvilised saaksid temalt lõiked-materjalid ning valmistoodangu realiseerimisega poleks tema abiga enam muretki. Huvilised, kes sooviksid õmblustööga endale raha teenida, võivad kontaktandmete hankimiseks ühendust võtta Ülenurme käsitööseltiga.

MAIRE HENNO

Ülenurme käsitööseltis istuti ühise kohvilaua ümber, tutvuti ja peeti plaane. Vasakult Tartu Maanaiste Liidu juhatuse esinaine Urve Kaasik, TML juhatuse käsitööprojektide juht Sirje Zujeva Otepäält, TML infosekretär Kaja Kikerman Mäksalt ja Eeva Koskinen, Edela-Soome naisvõrgustiku "Naisverkosto Lounaiset" projektijuht.

Foto: Maire Henno

REOLA KULTUURIMAJAS

24.veebruaril kell 19.00

PIDULIK ÕHTU

Eesti Vabariigi aastapäevaks
kontsert isetegevuslastelt
tantsuks mängib ansambel
Kihnu Poisid

Metsas jõuluvana ei käinudki

HARIDUSELU

Oleme kuulnud loendamatutest jõulumaadest, mida erinevad tegijad meie lastele pakuvad. Enamasti on jõulumaal tegelasteks päkapikud ja jõulumees, kuid viimasel ajal on välja pakutud ka palju uudseid lahendusi.

Mitmetele Tartumaa lasteaedadele tuli kutse osaleda MTÜ Önnemaa eestvedaja Kersti Leisi korraldatud jõuluüritusel Põlvamaal Kiidjärvel Helgi ja Heino Tentsole kuuluval ning nende hoole ja käetööna valminud puhkealal. Kutsutud oli ka Tõrvandi Lasteaia "Rüblük" Mesilaste rühm. Lapsed said osa üritusest Metsa jõulupuu, mis pakkus hoopis isemoodi lahendust jõuludest osasaamiseks. Mitmetegi laste esimeseks küsimuseks oli – millal tuleb jõuluvana. Kui aga Metsahaldja tütar lapsed iidse tammeallee kaudu sisse juhatas, pakkudes neile tervisttoovaid ja kosutavaid loodusande (kuivatatud õunu ja arooniaid), rääkides ise lihtsalt ja lastepäraselt jõulusid ootava metsarahva elust ning sellest, et meiegi kõik oleme osake loodusest, ununes jõuluvana sootuks.

Peagi kuuldi puude vahelt paugutamist ja nähti tossu tõusvat. Selgus, et Rebane, va vembumees, on prahti korjanud ja uhkeldab nüüd sellega. Lapsed tegid talle hõlpsasti selgeks, et metsa prahti laiali ei pilluta.

Teekonda jätkates märgati, et Kass on järvel kala püüdnud. Rebane, va kavalpea, oli oma trikkidega Kassi sinna meelitanud ja temaga kihla vedanud, et see järvest küll ühtegi kala ei saa. Kihlveo võidu puhul tahtis ta endale saada Metsahaldja kana. Ega Rebane seda küll poleks uskunud, et Kass tõmbabki välja suure "päris kala".

Edasi rändasid lapsed Rebase majja ja Kassi majja, saades osa sealsetest haaravatest tegevustest. Seejärel kohtuti Jänese ja Metsahaldjaga. Jänes kutsus lapsed kaasa oma jänesetantsudele. Kogemata äratati Karu, kes aga väikese torisemise järel siiski rahumeelselt oma hütti tagasi tatsas.

Metsahaldjaga koos käidi ära suitsusaunas. Muidugi ei toimunud pärispesemist, külla aga lauldi lõbusaid pesemislaule ja saadi metsapere ninadega sarnased mustad ninaotsad.

Seejärel mindi Metsahaldja kotta, kus elav tuli laste käsi ja südameid soojendas ning Metsahaldjas lapsi maaleiva, vorstikeste, kuuma taimetee ja õun-

Metsa jõulupuul lustisid lapsed koos Rebase, Jänese, Metsahaldja ja teiste tegelastega.

tega kostitas. Metsahaldja hüti juures oli juba olemas jõulupuu. Oli aeg üheskoos minna Metsa jõulupuud ehitama. Metsahaldjas oli valmis pannud hulga omavalmistatud jõuluehteid – kõikide jaoks oli materjal ja inspiratsioon saadud loodusest endast. Aga oot-oot – peoliste hulgast oli puudu Karu. Tuli Karu lauluga äratada.

Kui jõulupuu ehitud ja laulud lauldud, avastati, et kingikott on puu alt kadunud ja Karugi taas magama kobinud. Tähelepanelikumad teadsid rääkida, et nägid, kuidas Rebane mingi kotiga Karu hüti poole hiilis....

Metsa jõulupuu naelaks kujuneski see, et nüüd tuli kingid Karu onnist kätte saada. Karu, teadagi, kolmandat korda äratada ei tohtinud. Meelde jäi ühe lapse imestunud ütlemine: "Seni arvasin ma, et jõuluvana kartmine on juba midagi, aga nüüd tean, et jõuluvana kartmine ei ole karu kartmise kõrval ikka midagi....".

Põnevust jätkus aga koduteele asudeski. Metsahaldja tütar saatis lapsed bussini, kinkides igaühele kaasa helkuri, mis annab igale lapsele võimaluse olla

nähtav, kui ta oma igapäevaseid teid käib.

Idee autori MTÜ Önnemaa juhatuse liikme Kersti Leisiga koos valmistasid lastele jõulurõõmu Liis Rosin ja Annela Kaio Tõrvandi lasteaia "Rüblük", Kaie Vakker Põlvamaalt, Aira Laul Nõo Vallavalitsusest ning Külli Kornav Konguta koolist. Projektiteeskond tänab ka Helgi ja Heino Tensot lahke vastuvõtu eest, AS Tartu Agro Rahinge Lihatoöstust ja Vastse-Kuuste Lihatoöstust sponsorluse eest, Margit Nurmsalu ja Ingri Eensood Tartust, Riin Saart Tõrvandist ja Tõrvandi lasteaia "Rüblük" personali ja juhatajat Ene Kaldat toetuse eest ning Kambja, Konguta, Nõo, Tähtvere ja Ülenurme Vallavalitsust, kes võimaldasid oma valla lastele jõulupuust osavõtu.

Uue aasta soovina tahaksin öelda: "Armsad vanemad – lubage oma lastel olla lapsed, mässata lumega ja uskuda muinasjutte, seni kui nad sellest rõõmu tunnevad. Rõõmustage koos oma lastega!"

Metsa jõulupuust sai osa
AIRA LAUL

ÜLENURME AASTA TEGU 2005

"Oleviku" aastalõpunumbris palusime lehe lugejatel teada anda, milliseid sündmusi nad möödunud aasta vallategemistest kõige tänuväärsemateks peavad. Kõige enam plusspunkte kogus **lennujaama ristmiku renoveerimine – 15. Üleriigilise lauljate konkursi "Jõulutäht" korraldamine Ülenurme Muusikakoolis sai 13 häält, Ülenurme lasteaia juurdeehituse valmimine 11.** Ülenurme Gümnaasiumi õpilaste osalemine esimese Eesti koolina Europarlamendis ja Ülenurme Muusikakooli laulustuudio õpilaste Laura Põldvere ja Hannaliisa Uusma kaksik-

võit konkursil "Kaks takti ette" said mõlemad võrdselt 8 häält, Ülenurme Gümnaasiumi õpilase Kadri Kanni autasustamine "Aasta Vabatahtlik 2005" aumärgiga, Reola segarahvatantsurühma osalemine Quimperis *Europeade*il ning Kuuste naiskooi ja Reola naisrahvatantsurühma esinemine Slovakkias kultuurifestivalil kogusid igaüks 2 häält; Ülenurme õpilaste osalemist Coubertane'i koolide foorumil Austrias hindas tänuväärsemaks ettevõtmiseks 1 lehelugeja. Veel märgiti tänuväärsete sündmustena ära LC Ülenurme projekti "4+1" (tasuta koolilõunad 11 kooli-

lapsele Ülenurme lionsklubi liikmete korraldatud tuluõhtu tulemusena), pikka aega tühjana seisnud endise Ülenurme teenindusmaja ümberehitamist elamuks ja Eesti Põllumajandusmuuseumi direktori väljavahe- tamist.

Aitäh kõigile, kes võtsid vaevaks oma hinnangud-eelistused hindamislehele kirja panna! Konkursivõitjatele antakse autasud üle Reola kultuurimajas Eesti Vabariigi aastapäevale pühendatud pidulikult õhtul 24.veebru- ril.

Sündinud aastal 2005

1. Eliise Palusoo	11.01.2005	Soinaste küla	21. Sharon Hein		
2. Katriin Liisbeth			Rodrigues	14.07.2005	Tõrvandi alevik
Lillbok	02.02.2005	Ülenurme alevik	22. Liisbet Jalak	21.07.2005	Ülenurme alevik
3. Oliver Rammul	08.02.2005	Reola küla	23. Ann-Liis Kitt	14.07.2005	Räni küla
4. Lisett Hiiekänd	14.02.2005	Ülenurme alevik	24. Mirko Martti		
5. Keiu Priks	30.01.2005	Soinaste küla	Mainsoo	30.07.2005	Lemmatsi küla
6. Armen Nersesjan	27.02.2005	Tõrvandi alevik	25. Gabriela-Keneli		
7. Nelle-Ann Vare	20.02.2005	Tõrvandi alevik	Laar	29.08.2005	Soosilla küla
8. Christian Henrik			26. Kristjan Ristolainen	26.08.2005	Tõrvandi alevik
Pütsepp	13.03.2005	Tõrvandi alevik	27. Kadi Ilves	25.08.2005	Tõrvandi alevik
9. Kaspar Leopard	06.03.2005	Ülenurme alevik	28. Jürgen Puusepp	25.08.2005	Räni küla
10. Bruno Reinsoo	08.03.2005	Tõrvandi alevik	29. Emili Leis	31.08.2005	Reola küla
11. Randar Kirotnaa	29.04.2005	Ülenurme alevik	30. Karoliis Ein	08.09.2005	Tõrvandi alevik
12. Mattias Vool	27.05.2005	Ülenurme alevik	31. Arvi Jeršov	23.09.2005	Reola küla
13. Hanna-Lore			32. Greta Torila	21.09.2005	Tõrvandi alevik
Kruuse	27.05.2005	Ülenurme alevik	33. Kaisa Päck	22.10.2005	Ülenurme alevik
14. Marek Brikkel	29.05.2005	Külitse küla	34. Ats-Artur Ploomipuu	24.10.2005	Ülenurme alevik
15. Annabell Tarv	05.06.2005	Tõrvandi alevik	35. Clive Christian		
16. Kert Sarik	07.06.2005	Ülenurme alevik	Helme	27.10.2005	Räni küla
17. Marten Malmre	14.06.2005	Õssu küla	36. Heleri Hollas	11.11.2005	Reola küla
18. Nele Riin Vahelaan	14.06.2005	Uhti küla	37. Kevin Raid	11.11.2005	Räni küla
19. Erika Novo-ilova	02.07.2005	Ülenurme alevik	38. Anette Liis		
20. Kevin-Erik Kollom	10.07.2005	Reola küla	Soonvald	03.12.2005	Lemmatsi küla
			39. Remit Öis	22.12.2005	Tõrvandi alevik

Lahkunud aastal 2005

Sündinud	Lahkunud	Sündinud	Lahkunud
1. Sirje Saag	05.08.1969–04.01.2005	22. Endla-Agathe Poolakese	05.11.1923–21.08.2005
2. Osvald Liping	21.12.1918–12.01.2005	23. Erna Mark	23.07.1919–08.08.2005
3. Evald Aspel	09.12.1913–14.01.2005	24. Aino Kruusmaa	09.03.1933–24.08.2005
4. Suleima Kalinkina	06.03.1925–12.02.2005	25. Albert Smirnov	18.02.1937–06.09.2005
5. Karl Kriisk	20.11.1922–05.03.2005	26. Sergei Šohhin	14.02.1962–10.09.2005
6. Helmi Susi	25.09.1925–19.03.2005	27. Frieda Tootsen	08.05.1918–13.09.2005
7. Hillar Kõdar	11.09.1926–08.03.2005	28. Eldi Smirnova	28.02.1911–19.09.2005
8. Heinu Mooses	24.09.1945–20.03.2005	29. Mihhail Vesso	07.11.1945–29.09.2005
9. Elmar Aadusoo	06.02.1913–22.03.2005	30. Aino Agarmaa	07.04.1916–08.10.2005
10. Mart Tootson	13.07.1948–11.04.2005	31. Raivo Uustalu	25.09.1954–12.10.2005
11. Leida Võsu	24.06.1918–12.04.2005	32. Robert Lebbret	22.04.1911–16.10.2005
12. Urve Randla	26.10.1962–23.05.2005	33. Leida-Helene Reimets	29.03.1920–08.11.2005
13. Meinhard Lätte	29.10.1929–09.05.2005	34. Lilia Schults	22.05.1925–18.11.2005
14. Laine Raudsepp	15.01.1929–13.06.2005	35. Aleksander Saukkonen	22.04.1935–20.11.2005
15. Klavdia		36. Voldemar Sapelson	22.01.1943–06.12.2005
Rassadina-Nikonova	12.02.1912–21.06.2005	37. Enn Meeksa	25.01.1952–06.12.2005
16. Karl Prank	11.08.1916–24.06.2005	38. Milda Plado	15.03.1923–06.12.2005
17. Lembit Teder	24.02.1931–14.06.2005	39. Paul Võsu	03.07.1920–11.12.2005
18. Eino Raag	20.01.1938–01.07.2005	40. Maia Viies	28.04.1938–10.12.2005
19. Kunilda Rahumäe	26.11.1913–26.07.2005	41. Hilda Liming	19.03.1922–16.12.2005
20. Tiina Skuin	15.03.1964–02.08.2005	42. Lembit Põldvere	17.10.1925–25.12.2005
21. Marianna Kabonen	20.10.1971–01.08.2005		

POLITSEIELU

Äjavahemikus 2005.a novembri keskpaigast kuni 4.detsembrini murti sisse Külitse külas Mummu kinnistul asuvasse suvilasse ja varastati punast värvi muruniiduk MTD(2) 35, võsalõikur STIHL FS80, 3 20-liitrist bensiinikanistrit, 30 liitrit bensiini, saetarvikudketid, autovõtmete komplekt, tööriistu, aiatööriistu, teleskoop-oksaloikur FISKARS ja 3 20-liitrist mahlapudelit koos korviga. Vargusega tekitati kahju kokku üle 16 tuhande krooni.

Õöl vastu 14.detsembrist varastati Ülenurme alevikus Poldri 1 maja ees seisnud veoauto Scania kütusepaagist naftat.

Õöl vastu 23.detsembrist lõhuti Räni külas Eerika 90 maja ees seisnud sõiduki VW LT 55 juhiukse lukk, siseneti sõidukisse ja varastati tööriistakastist näpitsad maksu-musega 200 krooni. Kokku tekitati vargusega kahju 700 krooni.

Äjavahemikul 23.-27.detsember on Tõrvandi alevikus Ringtee 15 maja eest ära varastatud rohelist värvi vanapaberikonteiner mahuga 600 liitrit, maksumusega 1071.30 krooni.

6.detsembril kella 00.08 ajal teatati, et Räni külas Eerika 5 maja ees pargitud sõiduautost Ford Sierra on varastatud 200 krooni väärtuses bensiini.

5.jaanuari õö jooksul varastati Külitse külast punast värvi sõiduauto FORD SIERRA. Tänu autojälituse töötajate kiirele ja kvaliteetsele tööle saadi auto kätte juba järgmisel päeval.

Kokkuvõtte möödunud aastast

Äjavahemikul 1.jaanuarist kuni 31.detsembrini 2005.a on Ülenurme vallas alustatud kriminaalmenetlust 87 kuriteo kohta, neist 34 on alustatud varguse (KarS

Õnnitleme jaanuarikuu juubilare!

92

*Linda Kibena*sündinud 6.jaanuaril 1914.a
elukoht Uhti külas

80

*Maria Vassiljeva*sündinud 13.jaanuaril 1926.a
elukoht Soinaste külas*Lidia Elenberg*sündinud 18.jaanuaril 1926.a
elukoht Ülenurme alevikus*Ruth Soots*sündinud 24.jaanuaril 1926.a
elukoht Ülenurme alevikus*Endla Jänes*sündinud 28.jaanuaril 1926.a
elukoht Reola külas

Aastavahetus politsei töomail

§ 199) paragrahvi tunnustel, suurem osa vargustest on toime pandud uutes elamurajoonides, kus on sisse murtud ehitusjärgus majadesse. 87 kuriteost 33 on liiklusalased (KarS § 424 - mootorsõiduki juhtimise eest joores seisundis isiku poolt, keda on varem sellise teo eest karistatud). 3 kriminaalasja on alustatud KarS § 121 tunnustel, s.o kehaline väärkohtlemine, ja üks kriminaalasi avaliku korra rikkumise paragrahvi alusel.

Väärtegusid on Ülenurme vallas 2005. aastal alustatud 497, neist 78 väärtegu on alustatud mootor-sõiduki juobes juhtimise eest.

Kõike head soovides
ARGO SMIRNOV

Jaanu-
ar 2006

Nr. 6 (6)

Olevik

ÜLENURME KOOLI LEHT

AJAKIRJANDUSE MÕJUST...

Viimasel ajal on ühiskonda mõjutavate tegurite seas esile tõusma hakanud meedia, kuna kirjutised ja reportaažid, mis telekanalitel, ajalehtedes ja internetis ilmuvad, kujundavad suuresti inimeste arvamust. Kahjuks ei mõtle uudiste lugejad ja kuulajad sageli asjaolu peale, et mõtteviis, mis niimoodi kujuneb, on hoopiski autori oma. Autori arvamust mõjutavad aga tunnistajate ütlused ja tema enda arusaam olukorrast (faktide tõlgendamine).

Ajakirjandus on nüüdsel ajal eriti hakanud esile tooma nn "koolivägivalda", luues artikleid koolivägivalda juhtumite kohta. Enamik fakte tõlgendatakse enamasti kooli mainet kahjustavalt. Kes saab sellest kasu? Arvan, et kui ühiskonnas ei saada noorteprobleemidega hakkama, siis hakatakse nendes süüdistama kooli ja lapsevanemaid. Samas teavad kõik, et kool peegeldab ühiskonda ja selles toimuvat.

On meiegi kooli kohta ilmunud SL Õhtulehes artikkel sellest, kuidas klassikaaslased ühe poisi radiaatori külge teipisid. Ajalehes ilmunud pilt oli muidugi lavastatud, aga artikli autoril ei jätkunud julgust (või tahtmist!) seda avalikult tunnistada. See ei ole esimene kord, kus lugu ei lasta lõpuni selgitada, aga ajakirjandus kujundab suhtumise ja kooli kahjustava maine. Siiani pole välistatud võimalust, et süüdistus oli sellisel kujul alusetu. See poleks ju esimene kord, kui ajakirjanik lugu "natukene ilustab", et väljaande esikaanele saada. Igal juhul tuleks alaealiste puhul kõigepealt üritada asjad selgeks rääkida, sest selles vanuses on piir reaalsuse ja väljamõeldu vahel õhkõrn.

Eelmisel nädalal tuli "Pealtnägija" välja looga, et Kadrioru lossis korraldati presidendi lastelaste alga-

tusel mitmeid pidusid, kus pidutseti nii presidendi eraruumides kui ka ametlikes tööruumides. Välja ilmusid ka pildid, mis olid selle loo puhul tõestuseks. Loomulikult on sellisest skandaalist rahval õigus teada, aga õhku jääb rippuma mitmeid küsimusi. Kas siis tõesti keegi nende laste järele ei valvanud? Lossi ees ja sees on ju väidetavalt alati turvateenistuse töötajad. Kuidas on võimalik, et keegi ei sekkunud? Kas ka see oli kellelegi kasulik? Nendele küsimustele pole ajakirjandus suutnud veel vastata. Selle asemel üritatakse alustada diskussiooni noorte rikutuse teemal, mida on juba mitmetel kordadel varemgi tehtud. Sellest järeldus: ajakirjandus räägib sellest, mida ühiskond nõuab, aga ühiskond nõuab enamasti seda, mida ajakirjandus neile ette sõõdab (esikaane lood on alati paeluvamad, kui ajalehe tagumistel lehekülgedel asuvad vabandused). Muidugi ei tohi probleeme maha salata, aga ilma kõikide faktideta lugu avaldada siiski ei tohiks, eriti, kui tegemist on alaealistega. Ebaõiglus puudutab neid palju teravamalt kui täiskasvanuid, kuna valeinformatsioonist võib tekkida paksu pahandust.

Ajakirjandus on ja jääb ühiskonna suurmõjutajaks, kuna ta on teabe ja informatsiooni peaedastajaks. See, kuidas ja kui palju ta mõtteviisi mõjutab, jääb meie endi teha. Peamine on mees pidada, et iga artiklit pimesi uskuda ei tohiks, kuna nii kujunevadki väärarusaamad. Võimaluse korral tuleks lugeda teiste autorite kirjutisi selle sündmuse kohta ja alles siis teha järeldused. Meedia ei tohiks ju jääda meie mõtteviisi ainukujundajaks.

JAAANUS UIGA,
10.b klass

MÕTE!

Praeguseks on meie kool paljudele kõneainet valmistanud. Pean silmas siin just põhikooli. Ja maine pole just kiita! Lugesin internetist anonüümseid kommentaare Ülenurme Gümnaasiumi kohta, kus räägitakse, et linna peal on lastud jutud lahti, nagu tehtaks meie kool ümber raskelt kasvatatavate õpilaste erikooliks. No see on küll naeruväärne, aga mis parata, kui just siit sellised kaagid ka linna peale möllama lähevad ja meie koolile sellist nime teevad.

Tegelikult on ju tõsi see, et kord lonkab. Kui tundide ajal mingil põhjusel garderoobi minna oma asjade järele, siis leiab seal mitu kampa niisama aknalauadel istumas ja oma eelmise päeva suuri saavutusi kiitmas. Miks nad tunnis pole? Või kas tõesti peame muutuste saavutamiseks võtma oma väikesesse kooli turvamehe?

Ja pärast söögivahetunde võib leida kõikjalt koridoridest toidujäänuseid, küll mandariinikoori, leivatükke jne. Neid ei ole ainult lihtsalt koridoride peal, vaid igas varjatuma nurga taga, kus veidike vaba ruumi on

kambakesi olemiseks (üks popp koht tundub olevat arsti kabinetist edasi minnes vaba nurgatagune, kus, olen kuulnud, käiakse ka suitsetamas). Seda nurgatagust ruumi võiks kasutada märksa otstarbekamalt, näiteks teha sinna õpilaste puhkeruum, kus korda peetakse klasside kaupa, et see koht ei muutuks lihtsalt anonüümseks olemise kohaks. Praegune omavalitsuse ruum on mõeldud ju ainult omavalitsuse liikmete jaoks.

Mis on lahti viimasel ajal meie kooliga? Ei tahaks küll kedagi solvata ega nimesid nimetada, aga meil puudub miski. Üün võib väljast olla küll ilus, aga seest võib avaneda hoopis teine vaatepilt. Ehk aitab ainult kooli reklaamimisest ja igasugustest esindamistest, oleks aeg kooli siseprobleemidega rohkem tegeleda? Ja tegelikult on kahju sellest, et üks tõrvatilik määrab ära kogu meepoti.

NIKI
(autori nimi toimetusele teada)

KOMMENTAAR

(vaata SL Õhtuleht 18.01.06)

Sellised SL Õhtulehe artiklid tekitavadki olukordi, kus inimesed hakkavad kirjutama vihaseid netikommentaare lugudele, millest ise eriti midagi ei tea. Inimestele tundub ja inimesed arvavad, nad ähvardavad ja sõimavad. Põhjuseks on lugude ühepoolne ja subjektiivne esitamine. Professionaalne ajakirjanik peaks uurima tausta, mitte uskuma vaid ühte osapoolt. Võib ju olla nii, et loo rääkija on ise situatsiooni põhjustaja. Kas ajakirjanik peab teenima oma palka teiste inimeste tunnete arvelt? Nii võivad süütu isikud sattuda kaaskodanike viha alla ning tegelikud süüdlased tõusta rahvuskangelasteks või märtriteks.

Loo moraal on see, et massid on mõjutatavad. Mulle siiski meeldib mõelda, et inimesed on niimoodi mõjutatavad vaid massidena, kuid mitte individuaalselt.

KAAREL LEHTSALU,
12.b klass

TE RÄÄGITE, ET OLEN HAIGE

Maniakaaldepessiivsus.

Sundneuroos.

Te räägite, et ma olen haige! Te

korrutate seda mulle!

Aga keegi teist ei näita mulle teed,

mis viib tagasi vabadusele?

Miks te siis räägite?

Miks räägite, kui ravimit ei leia?

Räägite, kui teate, et see on nii?

Kas selleks, et ma usuks?

Ei tea.

Ja...

Ma ei hooli sellest.

Ma ei hooli teist.

Ma ei hooli teist...

ei hooli...

ei...

JANE PEDA,
12.b klass

ÕPILANE *VERSUS* ÕPETAJA

Vestlevad Gerda Peda ja Laura Valli (7.a klass) ning õpetaja Külli Loos

GP, LV: 1. Kelleks Te tahtsite väiksena saada?

KL: Eks minagi olen kõik "lastehaigused" läbi põdenud. Päris pisikesena tahtsin saada nii baleriiniks kui ka näitlejaks. Kunagi paelus mind arstiamet või vähemalt mäletan üht selleteemalist kirjandit, kus kirjutasin oma arstikutsumusest, aga mind on kogu aeg võlunud käsitöö (õmblemine, kudumine, heegeldamine). Lapsena oli emaga mõnikord pahandusi, sest olin ema kleitidest oma nukuriie jaoks materjali lõiganud. Käsitööd teen siiaaani. Minu meelest on see väga hea vaheldus koolitööle.

GP, LV: 2. Miks Te ikkagi lõpuks matemaatikaõpetajaks hakkasite? Teada on, et matemaatika pole just õpilaste lemmikõppeaine...

KL: Matemaatikaõpetajaks saamine minu lapsepõlvunustuste hulka ei kuulunud. Matemaatika on mulle aga meeldinud alati. Keskkoolis tuligi mõte minna ülikooli matemaatikat õppima ja õpetajaks saaminegi ei olnud mulle vastumeelt.

GP, LV: 3. Kui võrdlete neid õpilasi, keda Te õpetate ja kellega koos Te õppisite, milline on erinevus?

KL: Mulle tundub, et minu koolikaaslased olid vastutustundlikumad ja iseseisvamad. Koolis ette tulnud probleemid lahendasime ise. Isegi kuidagi piinlik oli oma vanemaid sellesse segada. Samal ajal on praegustel noortel palju rohkem võimalusi – oskaksid nad neid ainult kasutada.

KL: 1. Millised on meie kooli 3 kõige suu-remat probleemi?

LV: Üks probleem on kindlasti see, et me asume liiga linna lähedal ja Ülenurme Gümnaasiumi peetakse selleks kooliks, kuhu võetakse vastu kõik õpilased, kes linnas pole hakkama saanud või kellel ei õnnestunud linna 10. klassi sisse saada. Kuid me lükkame selle arvamuse kindlalt ümber – Ülenurme on aktiivne kool ja "teeb ära" nii mõnelegi linnakoolile:

võit Intellektikal, mitmesugused olümpiaadid, kus on võidetud väga häid kohti, osaletakse Comeniuse projektides ja gümnaasistid on saanud ka mitmetel välismaareisidel käia. Teiseks probleemiks on see, et kuna on küllaltki palju selliseid õpilasi, kes elavad koolist kaugemal või kes käivad pärast koolitunde muusikakoolis või trennis, siis pole neil kusagil olla tunni või trenni ootamise ajal. Tore, kui oleks mõni ruum, kus saaks järgmiseks päevaks õppida või tahtmisel kas või raamatut lugeda. On küll raamatukogu, kuid see on küllaltki lühikest aega avatud. (Näiteks kolmapäeviti on see lahti vaid kella 12–ni). Ka koridorides võiks pinke rohkem olla. Olen kuulnud, et õpetajatele ei meeldi, et õpilased istuvad vahetundide ajal põrandal. Kuid kas seda probleemi ei lahendaks see, kui näiteks fuajees oleks rohkem pinke?

GP: Minu arust on meie kooli üks probleem kindlasti see, et osad lapsed ei viitsi koolis käia ning ka õppida. Neid lapsi võiks karistada näiteks ühiskondliku tööga.

Koolis esineb ka vägivalda. Kool peaks olema rohkem turvalisem. Võõrad õpilased pääsevad näiteks meie kooli sisse (tundide ja diskode ajal). Koolis võiks olla rohkem rendikappe, sest osad õpilased, kes tahavad omale kappi rentida, ei saa seda teha, kuna pole vabu kappe. Kooliaasta alguses lubati kõigile rendikappe, kuid osad lapsed jäid sellest ilma. Koolis peaks nõutama ka sisejalanõusid, sest esiteks oleks siis koristajatel vähem tööd ning laste jalad ei higistaks talvel. Aga sellepärast ei nõuta lastelt sisejalanõusid, et neid ei ole kuskil hoida. Meie koolis on ka probleeme riidehoiuga. Peaks olema suurena järevalvega riidehoid, kus saaks ka välisjalanõusid hoida.

KL: 2. Kelle nime võiks kanda meie kool ja miks?

LV: Kuna olen suhteliselt vähe aega Ülenurmes koolis käinud ja ei ole väga sügavuti kooli ajaloo ja vilistlaste nimekirjaga tutvunud, ei tea ma kedagi, kes

selle kooli nime kanda võiks. Minu meelest ei ole tähtis nimi, vaid kooli maine.

GP: Minu arust ei peaks meie kool kandma mingisugust nime. Ilus nimi on ka Ülenurme Gümnaasium. Aga kui väga tahetakse panna mingit nime meie koolile, siis võiks see olla kooli asutaja nimi või kooli jaoks tähtsa inimese nimi.

KL: 3. Kas paneksite oma lapsed Ülenurme kooli? Miks ja või miks ei?

LV: Kui elaksin Ülenurmes, siis kindlasti – arvan, et meil on tore ja aktiivne kool. Lapsel on turvaline käia kodulähedases koolis. Siin saab harida nii vaimu kui füüsis. On olemas ka tore muusikakool ning hea staadion.

GP: Kui ma suureks saan ning kui ma siia kanti elama jään, paneksin ma kindlasti oma lapse meie kooli, sest meie koolis on väga toredad õpetajad ning ka tore direktor. Koolis korraldatakse palju üritusi ning ka võistlusi, millest saavad lapsed osa võtta. Meie kool on ka väga kokkuhoidev kool ning juba sellepärast paneksin ma oma lapse siia tarkust omandama.

KL: 4. Kes ja kus te olete 10 aasta pärast?

LV: Kindlasti on plaan pärast gümnaasiumi lõpetamist edasi õppida, kuid ma ei tea veel, kas Eestis või välismaal. Kindlalt ma midagi öelda ei oska, sest kümne aastaga võib meie kiirestiarenevas ühiskonnas palju muutuda...

GP: Ma ei oska öelda, kes ja kus ma olen 10 aasta pärast, sest elu näitab seda. Arvan, et olen siis kindlasti Eestis, sest siit ma ära minna ei taha. Loodetavasti jään ma ka Tartusse elama. Ka oma kodust ei tahaks ma ära minna, sest siin olen ma ju üles kasvanud. Ma arvan, et suurena olen ma seotud matemaatikaga, kuna see aine meeldib mulle väga. 10 aasta pärast olen ma kindlasti veel ülikoolis ning omandan mingit ametit.

LUUBI ALL JANNO ÕSSO

Mis Sa arvad, mille pärast luubi alla sattusid?

Usun, et oma aktiivsuse tõttu, kuna tavaliselt ma jõuan alati kõikjale. Ärgem unustagem ka minu vastutust rasket positsiooni - olen Ülenurme Gümnaasiumi õpilasesinduse president.

Miks valisid gümnaasiumiks just meie kooli?

Ma tulin Nõost ära sellepärast, et siin, Ülenurmes, on võimalik õppida lennundust. Mul on soov pärast gümnaasiumi edasi minna lennukolled•isse ja õppida piloodiks.

On Sul ka iidoleid?

Ei, iidoleid mul ei ole. Mul on põhimõtte sõltuda lihtsalt endast. Olen iseenda iidol.

Mida teed omal vabal ajal, millised on sinu hovid?

No põhiaja veedan koolis õpilasena, siis on veel õpilasesindustöö. Vabal ajal külastan ka jõusaali. Talvel meeldib mulle lumelauaga sõita, sest armastan ekstreemsusi ja adrenaliini. Ning muidugi köidab mind lennundus, koolis õpin teooriat ja kodus õpin ise praktikat lennusimulaatoriga lennates.

Milline on Su elu moto?

Nüüd või mitte kunagi. See on mul aidanud nii mõnigi kord teha kiireid otsuseid, kuid olen ka satunud ohtlikesse olukordadesse.

Mida pead oma senielatud elus suurimaks saavutuseks, mille üle uhke oled?

Hmm... Selliseid suurimaid polegi. Kõike annaks palju paremini ja rohkem teha. Aga noh, Toompeal Riigikogu saalis sai ära käidud koos Eesti Õpilasmavalitsuste Liiduga, mis oli erakordne kogemus. Kuid uhke ma küll millegi üle ei ole. Ma olen lihtsalt selline inimene, kes oma tegusid sellise pilguga ei hinda. Tavaliselt lasen hinnata end teistel ja kriitikat ei pelga. Vigadest ju õpitakse!

Kas Sul on oma talisman?

On küll. Kannan kahest ripatsina Hiina hieroglüüfi, aga mida see tähendab, seda ma ei avalda.

Millised on tulevikuplaanid?

Pärast gümnaasiumi sõjaväkke, edasi Tartu Lennukolled•isse, kus tuleb 4 aastat õppida, et saada piloodiks ning omandada ka rakenduslik kõrgharidus. Haridusest me ju toime ikkagi ei tule. Kui aga olen juba nii kaugele jõudnud, et lennukolled•i lõpetatud, üritan minna välismaale, et oma oskusi veelgi arendada ja ka rakendada. Tõeline soov aga oleks saada sõjaväepiloodiks. Kunagi kaugtulevikus tulen Eestisse, kuna sisimas olen patrioot ja kavatsen jääda oma isamaale truuks, ning siis kavatsen üle võtta oma isa talu ja elada rahulikku elu.

Küsitles MERLIN PONNA

RAAMATUARVUSTUS

Olen meie kooli raamatukogu sagedane külaline. Seal leidub alati midagi huvitavat. Olen tähele pannud ka, et päris tihti viimasel ajal oleme saanud uusi raamatuid. Järgnevalt teen väikese ülevaate paari hiljuti loetud raamatu kohta.

Raamatu "Süüitund enesetapud" algus ehmatas mind, juba esimestes lausetes oli kirjas, kuidas üks väike tüdruk enesetappudega alustas ja sellega teiste inimeste elu igaveseks muutis.

Teos räägib viiest õest, kes kõik sooritavad enesetapu. Sellega alustab kõige noorem tütar. Esimese korraga see ei õnnestu, aga teine kord see tegu õnnestub. Juhtum muudab kogu tänava elanike elu. Õed küll üritavad normaalset elu jätkata, kuid nende ema on liiga karm. Ta armastab neid, kuid lämmatab. Iga teo eest saavad tüdrukud karistada. Nad ei või elada normaalsete teismeliste elu. Olukord jõuab selleni, et ema võtab nad koolist üldse ära ega luba majast välja minna. Tütred on vangid omaenda kodus. Aasta möödub esimese õe surmast, ka teiste mõtted liiguvad enesetapputeel. Ja juhtub see, mida arvata võiski: aasta pärast noorima surma jäi linnake ilma veel neljast elanikust, neljast kaunist tüdrukust.

Selles raamatus oli minu arust liiga liialdatud usklike elu kirjeldamisega. Toodi nähtavale ainult kõige hullemaid asjaid, mis usklike elus juhtuda võivad. Pere-ema oli liiga oma ussu kinni ning ta oli seda valesi tõlgendanud. Ta mõistus oli justkui paigast ära. Oma armastusest laste vastu lukustas ta nad lausa oma tuppa, et neid välismaailma eest kaitsta.

Vahel oli raamatut raske lugeda, sest see sarnanes psühholoogilise teosega, kus käsitleti nii noorte

probleeme kui ka vanemate suhtumist oma lastesse. Pärast raamatu läbilugemist avastasin, et selle järgi on tehtud ka film. Hankisin selle kohe ja vaatasin. Film on täpne koopia sellest teosest. Igal juhul soovitan seda lugeda kõigil või siis vähemalt filmi vaadata. Raamat paneb mõtlema!

Hiljuti lugesin ka Jenny Carroll'i teost „Kokkutulek“. Seda raamatut ma hakkasin lugema tänu pinginaabri soovitusel. No algul ma küll mõtlesin, et mis selles nii erilist on, kuid lugema hakates sain kohe aru, miks see raamat on teistest erinev.

Teismeline tüdruk suhtles surnutega, õigemini tema töö oli saata surnute hinged sinna, kuhu nad kuuluvad. Kuid sellega tekkis tal väikest raskusi. Nimelt neli noort hinge, kes said pärast kooli lõpupalli surma, ei tahtnud lahkuda enne, kui olid saanud kätte maksta. Ning nad olid kõigeks valmis!

Raamatus oli mainitud igasuguseid noorteprobleeme: alkohol, armastus, peod, suhted. Ühesõnaga - see raamat on noortele loodud! Siin peegeldub kõik, mis muidu võib olla varjatud. Teost oli hea lugeda, kuna kõik oli hästi kirjeldatud ja pilt lausa jooksis silme ees. Kuigi ma kirjaniku kohta midagi uurinud ei ole, jäi mulje, et tegu on üpris noore kirjameistriga. Ainus asi, mis mulle selles raamatus ei meeldinud, oli liigne utopia. Aga see on olemas ju ka inimesest, kes kuidas võtab.

Meie raamatukogu on küll väikene, aga seal leidub palju põnevaid raamatuid. Jään pikisilmi ootama uute raamatute ilmumist ja nende jõudmist meie kooli raamatukogu riulitele!

HEIDI PONNA, 10.b klass

KIRJUTAN EDASI...

(“Väike prints”, “Alkeemik”)

Abiturientide kirjandustunni ülesandeks oli viia oma kujutlustes kokku kahe raamatu peategelased, panna nad arutlema elu üle.

Väikesel lagendikul, ühel pool püramiide ja teisel kõrb, kohtusid Santiago ja väike prints. Nende vahel tekkis vestlus.

Väike prints: "Miks ma küll oma roosi tähtsusest nii hilja aru sain? Pidin enne käima läbi mitu planeeti ja kohtuma erinevate inimestega."

Santiago vastas talle lugudega oma rännakutest. Rääkis sellest, kuidas ta läks unenägude ja mustlase ennustuse järgi varandust otsima. Kuidas ta kohtas palju inimesi ja leidis isegi armastuse. Kuid jõudnud sinna, kus oleks pidanud olema varandus, mõistis ta, et vahel tuleb minna kaugele, nägemaks seda, et kõige väärtuslikum on kogu aeg enda lähedal olnud. Samas aitas rännak järgida tal Oma Lugu ja mõista, et sageli on raske märgata tähtsaid asju ja inimesi enda ümber.

Selle peale ütles väike prints: "Ainult südamega näeb hästi, tähtsaim on silmale nähtamatu. Süda tunneb ära, mis on õige."

SILLE LÖHMUS,
12.b klass

Õhtu. Kõrbes on juba pime. Kaevu kõrval istub Santiago. Eemalt üle luidete on näha kedagi tulemas. Neiu ühelt poolt? Ei! See on üks väike mees. Tuleb – ja tuul keerutab liiva. Tulija jõuab kaevuni.

VP- Õhtu!

S- Tere! Milline üllatus on kohata tühjas kõrbes inimesi.

VP- Võib-olla tõesti. Teate, mul on teile palve.

S- (küsivalt) Jaa, missugune? Mida te tahate paluda minult, õhne otsivalt lambakarjuselt?

VP- (suure rõõmuga) Teie olete lambakarjus?

S- Jah, juba päris kaua. Kuidas saan teid aidata?

VP- Vabandage, kuidas teie nimi on?

S- Mina olen Santiago.

VP- Mina olen väike prints, teie teenistuses.

S- Oo... kas see olete tõesti teie! Kunagi, kui ma väike pois olin, kingiti mulle raamat. See jutustas mulle sinust, väike prints.

VP- Mulle tundub tõesti, et olen kuulnud raamatust, mis on kirjutatud minust.

S- Teate, ma tahaksin teile kinkida lamba.

VP- Pole vaja. Mulle juba kingiti see.

S- Mina tahaksin teile kinkida päris lamba. Sellise väikese, mis teie kolme ahvileivapuuga planeedile hästi sobiks. (Istuvad vaikides.)

S- Miks te maailmas rändate?

VP- Maailmas leidub nii palju huvitavat.

S- Vaadake, koidab! Kui kaua me juba jutustanud oleme?

VP- Rändame edasi...

Lavale ilmub kiri: "Suurimad väärtused peituvad meis enestes".

MERLIN PONNA,
ajaloo huviline

JANE PEDA
12.a klass

MÄRKIMATA JÄÄNUD LEGEND KOOLIST

Jõulude aegu juhtub ikka huvitavaid ja selamatuid asju. Kuigi need pühad on juba ammu selja taha jäänud, peab siiski rääkima ühe loo, mida seni on kiivalt varjatud.

Sajandeid tagasi, kui ristiusk lõi igal pool laineid ja kogus kuulsust, sai alguse üks imelik lugu. Ehitati pühasid kodasid Jumala auks – kirikuid, kuid need ei püsinud kaua püsti. Nimelt oli juhtumeid, kus kirikud ühe ööga ära lõhuti või koguni lammutati. Kuna tegu oli veidi üleloomuliku nähtusega, peeti seda saatana kätetööks. Targad mehed teadsid öelda, et kui ohverdada noor neitsi ja müürida ta seinte vahele, kaitseb ta kirikut sajandeid. Ükski võim, olgu see siis üleloomulik või tavaline, selle vastu ei saa. Kuna enam midagi muud ei aidanud, võeti see mõte kasutusele kui viimane väljapääs. Ja see olevat toimunud.

Sedalaadseid muistendeid oleme ju päris palju kuulnud, näiteks Valge Daam Haapsalus. See tõestab tõsiasja, et sellesse müürimise asja suhtuti täie tõsidusega. Mis asja veelgi huvitavamaks muudab, on see, et neitsid käivad ennast ka sajanditagustest aegadest oma surmahällides ilmutamas. Mingil kindlal päeval aastast võib näha noore näitsiku siluetti kusagil viilksatamas.

Kontrolltöö. Ajalooklass. Kõik vihuvad hoolega tööd teha. On kuulda vaid pliatsite sahistamist ja... ja tüütu ventilatsioonikatte kõlksumist. Öeldakse, et see tulevat tuule pärast, aga miks siis teistes klassides seda kuulda ei ole? Ükskord ütles õpetaja Reimer naljatades, et kunagi on siia seinte vahele müüritud üks neitsi, kes nüüd siis endast märku annab. Tege-

likult on ta seda teinud juba ammu. Teades meie vaimukat õpetajat, ei võtnud seda keegi tõeselt. Aga äkki polnudki see nali?!

Meie kooli hariduslugu ulatub 18. sajandisse. Toetudes ajaloolikatele, tuleb hariduselu algaastaks lugeda Liivimaa kindral-kuberneri **George von Browne** 1765.a koolipatenti, mille alusel igas mõisas pidi olema kool. Aga seda juttu oleme juba päris palju kuulnud. Meie lugu algab 1984. aastast, kui valmis praegune Ülenurme Gümnaasiumi hoone. Meie koduleheküljel (www.yle.edu.ee) on räägitud kooli ajaloo küll, aga on päris võimalik, et seal pole just kõike mainitud. Muidugi on palju sajandeid möödmas nendest legendineitsite aegadest, aga on olemas imeväikene, kuigi küsitav võimalus, et seda meetodit kasutati ka eelmise sajandi lõpus ja nimelt meie koolis. Kuid kõik on uurimisel. Ja kindlasti ei jää tulemused saladuseks, isegi kui need oleksid šokeerivad. Isegi kui tuleks paevalgele jutt ehitusmeistri tütre, kes pidi ohverdama oma elu, et meie saaksime kindlas koolimajas õppida.

Nüüd tuleb jälgida hakata meie kooli ajalooklassi aknaid õhtuti. Äkki näeb vaest tütarlast mingil hetkel seal? 365 päeva hoolega jälgimist, sest just ajalooklass tundub selle koha pealt just see väljavalitud paik olevat. Või ehk aitab sellest, kui järgi uurida, mis kuupäeval täpselt pandi meie koolimajale viimane nurgakivi. Uurimised kestavad. Olgem kannatlikud!

MOOD ÜLENURME GÜMNAASIUMI MOODI

No pole ju mõtet rääkida, mis on hetkel *in* moemaastikul, olgu see siis kellukeelik, roosa värv või naiselikkus, koolil on ikka ja alati olnud oma mood, mis lihtsalt välja kujuneb, ja tõesti - igal aastal on see erinev.

Eks ole kool selline tore koht, kus kõik üritavad olla väga erinevad, et välja paista ja endale nõ nägu luua ja samas sarnaneda teistega, et mitte olla „poppidest“ erineva maitsega. See on näha sellest, et kõik üritavalt võimalikult omapäraselt või eriliselt riides käia, aga kui jutt läheb vähem populaarsete inimeste üle naermise peale, naeravad millegipärast kõik. Aga siiski see riietus... Näha on, et sellel, mis üks ees ära teeb ja mis tundub kihvt olevat, on järgijad taga. Vihjan saabastele, sest tõesti on Ülenurme moodi tulnud suured kõrgete säärtega ja karvase pealisega saapad, jah just need, mille pärast kandjate jalad iga päev higistama peavad, aga mis on lahe ühe jaoks, on kindlasti ka enamuse jaoks. Ja ikka ja jälle kaalub silmailu ebamugavustunde üle. Siinkohal ülistan siiski meie teist kooli jalatsihiti – ketse! Neid näeb küll palju, aga on samas palju jalasõbralikumad.

Kui nüüd mõelda keha ülespoole liikuma hakata,

siis üldiselt näeb meie koolis seelikuid vähe, eriti veel minisid, mis on kindlasti meie kooli ebatibilik maine süü - õnneks! Peamiselt kantakse ikka teksasid, iga jüsti lemmikud, need lihtsalt on kooli jaoks kõige mugavamad ja neid on hea kombineerida muu riietusega.

Kui veel rohkem ülespoole vaadata, siis on koolis näha toredaid kombinatsioone, nagu näiteks kihilisust: pluusi peal pluus ja dressika all veel pikem pluus, see on tõeliselt koolilik ja sobib imehästi, jätab fantaasierimisvõimalusi. Naba näeb paljana harva, tavaliselt on kõht ikka kaetud ja kui see siiski nii ei ole, siis hoolitseb selle eest kas mõne tüdruku silmapööritus või vahel isegi meie kalli õpetaja Lea Ehrichi kommentaar. Aga ikka tuleb ette, et mõnele ei ole veel kohale jõudnud talve tulek ja selga pigistatakse suvine õlapaeltega pluus, mis eriti praegusel külmal ajal jääb nagu pinnuks silma.

Ka ehted kuuluvad moodi, aga neid nagu eriti ei näegi, mitte et ma mõtleks kuld- või hõbekette-rõngaid, vaid midagi silmale nähtavat ikka. Vahel on keegi kuskilt üles leidnud ja kombineerinud ülejäänud riietusega värvilisi plastmasskõrvarõngaid, aga jah -

harva siiski. Üldiselt meiki ka eriti ei kasutata ja juustes ruulivad ikka need klassikalised valged triibud.

Kokkuvõtteks jaguneb Ülenurme mood neljaks: ühed, kellel ongi juba välja kujunenud lohakas stiil, neid ei huvitagi see, mida teised sest arvama peaks; teised, kes üritavad võimalikult erinevad ja ainulaadsed välja näha - nõ ketsiinimesed; kolmandad, kes ei viitsi kaltsukates käia ega tähtsusta riietust üle ja käivad enda tuju ja mugavuse järgi riides; ning neljandad, kes on igasugusestki moest maha jäänud ja pööravad tähelepanu eelkõige õppimisele. Olgu see kool siis õppimise koht või mitte, tuleb seal siiski ennast tõestada ja üks põhilisemaid viise on seda teha riietusega.

NB! Ja mis puudutab meie kooli poisse, siis vabandan, et teist ei rääkinud, lihtsalt mood puudutab rohkem tüdruke. See ei tähenda aga, et te silma ei jääks, lihtsalt teil pole välja kujunenud mingi kindla stiili järgimist. *No comments!*

EEVA KARELSON,
12.b klass

MEENUTUS JÕULUDEST

Jõuluvana juhatab abiturientide laulukoori.

Foto Omar Saksing

Nagu tavaks saanud, oli ka 2005. aastal Ülenurme Gümnaasiumis jõulupidu kaheteistkümnendike korraldada – veidi tekkinud mõtteid seoses selle peoga.

Esiteks ma ütlen seda, et ükski asi ei tule kergelt – nii ka meie „Õpetajate tuba“. Aga tehtud see sai ja võrdlemisi korralikult. Ning reklaamid (iga klass pidi tegema mingi konkreetse teemaga seotud reklaami, aga jõululikus meeleolus - näiteks veri-vorst) olid enamusel esinejatest ka samuti väga hästi välja mõeldud.

Mis mulle siis peost eriti meelde jäi? Esiteks kindlasti Kaupo ja tema suurepärase osatäitmine naisõpetaja rollis. Väga tore on tõdeda, et veel leidub

Ülenurme koolis selliseid julgeid ja andekaid poisse, kes on nõus mängima naisi – ja kusjuures väga tõetruult! Samuti meeldis mulle ka see, kuidas oli lahendatud piiratud lavaruumi küsimus: kuusk lakke – ja tagurpidi! Tegelikult avanes abiturientide osatäitmistest laval terve hulk varjatud andeid. Teksti kirjutas kokku kaheteistkümnendik Raiko Prosa.

Mina kui kaheteistkümnendik jäin selle peoga väga rahule, mis sest, et siit-sealt on kuulda sahinaid, et teema oli liiga tavaline, aga kas oleks olnud parem, kui meie jõulupeo teema oleks olnud Eestit tabanud suhkrutrahv?

JANE PEDA, 12.a klass

NÕUANNE, KUIDAS VIISAKALT ÕPETAJATE TOAST AINEÕPETAJAT KÜSIDA

See on kindlasti paljude koolilaste üks suuremaid hirme – minek õpetajate tuppa. Mida teha, kui paras-jagu on vaja mõni õpetaja kätte saada ja oma klassist teda ei leia? Kindlasti on ta õpetajate toas kohvi joomas, sellest kallist ning ajaloolisest kohvimasinast, mis üle-eelmisel aastal Intellektikalt võidetud.

Üle jääb ainult üks võimalus. Võtta kokku kõik oma julguse varud ning seada sammud õpetajate toa poole. Muidugi mõista tuleb käia enne peegli juures, soeng korda sättida ning kulmud ära kammida, seejärel suunduda õpetajate toa ukse poole.

Kui olete jõudnud ukseni, siis tuleb koputada õrnalt kolm korda uksele ning uks vaikselt lahti teha. Seejärel saate oma kõige suurema hirmu osaliseks, sest teile vaatab vastu peaaegu kogu Ülenurme Gümnaasiumi sõbralik õpetajate kolleegium, ning te kahvatute, kuid tuleb jääda rahulikuks ja meenutada, miks te sinna üldse läksite, kuigi minu arust pole see kõik üldse nii hirmus. Seejärel tuleb küsida viisakalt ja leebel häälel: „Vabandust, kas kogemata ei juhtu viibima siin õpetaja Pedat?“ Ja kui vastuseks tuleb kindel „ei“, siis järelikult teda seal ei viibi. Enne kui sulgete hiirvaikselt õpetajate toa ukse, ütlete viisakalt: „Aitäh ning palun vabandust, et tülitasin.“

Pärast seda sündmust valitseb teis tola tunne, aga see on normaalne. Reeglina enamus õpilasi mõistab pärast sellist sündmust, et eesti vanasõnal „Kes kannatab, see kaua elab“ on tõepõhi all ning naljalt te enam õpetajat ise otsima ei lähe ning järgmine kord ootate momenti, kui õpetaja viibib oma territooriumil ehk oma klassis.

ALLAR SKUIN, 10.a klass

Ülenurme koolilehe
toimetas Piret Rannast